

Parasha 14 Torah

Andre Mosebok /Exodus / Shmot

[Kapittel 6](#)

[Kapittel 7](#)

[Kapittel 8](#)

[Kapittel 9](#)

Kapittel 6

¹² Elåhim talte til Moshe og sa til ham: «Jeg er YHVH. ³ Jeg viste Meg for Avraham, for Yitzchak og for Yaakov, som El Shadday, men ved Mitt navn YHVH gjorde Jeg Meg ikke kjent for dem. ⁴ Jeg har også opprettet Min pakt med dem, for å gi dem Kanaans land, landet der de vandret og levde som utlendinger. ⁵ Jeg har også hørt sukket fra Israels barn, de som egypterne holder som slaver. Og Jeg har husket Min pakt.

⁶ Derfor skal du si til Israels barn: Jeg er YHVH. Jeg skal føre dere ut fra tvangsarbeidet under egypterne. Jeg skal fri dere ut fra slaveriet, og Jeg skal forløse dere med utrakt arm og ved store straffedommer. ⁷ Jeg tar dere til Mitt eget folk, og Jeg skal være deres Elåhim. Da skal dere kjenne at Jeg er YHVH deres Elåhim, som fører dere ut fra tvangsarbeidet under egypterne. ⁸ Jeg skal føre dere til det landet Jeg sverget at Jeg skulle gi til Avraham, Yitzchak og Yaakov. Og Jeg skal gi det til dere som deres egen eiendom. Jeg er YHVH.»

⁹ Så talte Moshe dette til Israels barn. Men de hørte ikke på Moshe, fordi de hadde en utålmodig ånd, og på grunn av det harde slaveriet.

¹⁰ YHVH talte til Moshe og sa: ¹¹ «Gå inn og si til paråh, kongen i Egypt, at han skal la Israels barn fare ut fra landet hans.» ¹² Moshe talte til YHVH og sa: «Se, Israels barn har ikke hørt på meg. Hvordan skal da paråh høre på meg, jeg som har uomskårne lepper?» ¹³ Da talte YHVH til Moshe og Aharån og ga dem en befaling til Israels barn og paråh, kongen i Egypt, om å føre Israels barn ut av landet Egypt.

²¹⁴ Dette er overhodene for deres fedres hus: Sønnene til Reuven, Israels førstefødte, var Hanok, Pallu, Hesron og Karmi. Dette er Reuvens slekter.

¹⁵ Simeons sønner var Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin og Sohar, og Saul, som var sønn av en kanaaneisk kvinne. Dette er Simeons slekter.

¹⁶ Dette er navnene på Levis sønner, etter sin avstamning: Gersjon, Kehat og Merari. Levis levealder ble hundre og trettisju år. ¹⁷ Gersjons sønner var Livni og Sjimi, etter sine slekter.

¹⁸ Kehats sønner var Amram, Jishar, Hevrån og Ussiël. Kehats levealder ble hundre og trettitre år. ¹⁹ Meraris sønner var Makli og Musji. Dette er Levis slekter etter sin avstamning.

²⁰ Amram tok Jåkeved, sin fars søster, til kone. Hun fødte ham Aharån og Moshe. Amrams levealder var hundre og trettisju år. ²¹ Jishars sønner var Korah, Nefeg og Sikri. ²² Ussiels sønner var Misjael, Elsafan og Sitri. ²³ Aharån tok Elisjeva, datter av Amminadav og søster av

Naksjon, til kone. Hun fødte ham Nadav, Avihu, Elasar og Itamar. ²⁴ Korahs sønner var Assir, Elkana og Aviasaf. Dette er korahittenes slekter. ²⁵ Elasar, Aharåns sønn, tok en av Putiels døtre til kone, og hun fødte ham Pinhas. Dette er overhodene for fedrenes hus blant levittene, etter sine slekter.

²⁶ Dette er Aharån og Moshe som YHVH talte til og sa: «Før Israels barn ut av landet Egypt, hver hæravdeling for seg.» ²⁷ Dette er de som talte til paråh, kongen i Egypt, om å føre Israels barn ut fra Egypt, Moshe og Aharån.

³²⁸ Det skjedde på den dagen da YHVH talte til Moshe i landet Egypt, ²⁹ at YHVH talte til Moshe og sa: «Jeg er YHVH. Tal til paråh, kongen i Egypt, alt det Jeg sier til deg.»

³⁰ Men Moshe sa framfor YHVH: «Se, jeg har uomskårne lepper, hvordan skal da paråh høre på meg?»

[Til toppen](#)

Kapittel 7

¹ Så sa YHVH til Moshe: «Se, Jeg har gjort deg som elåhim for paråh, og din bror Aharån skal være din profet. ² Du skal tale alt det Jeg befaler deg. Din bror Aharån skal si til paråh at han skal sende Israels barn ut fra landet sitt. ³ Jeg skal forherde paråhs hjerte og la det bli mange av Mine tegn og Mine under i landet Egypt. ⁴ Men paråh skal ikke høre på deg, og Jeg skal legge Min hånd på Egypt og føre Mine hærer og Mitt folk, Israels barn, ut av landet Egypt ved store straffedommer. ⁵ Egypterne skal kjenne at Jeg er YHVH, når Jeg rekker Min hånd ut over Egypt og fører Israels barn ut fra deres midte.»

⁶ Da gjorde Moshe og Aharån dette. Som YHVH hadde befalt dem, slik gjorde de. ⁷ Moshe var åtti år gammel, og Aharån åttititre år gammel da de talte til paråh.

⁴⁸ Da talte YHVH til Moshe og Aharån, og sa: ⁹ «Når paråh taler til dere og sier: Vis meg et av undrene deres, da skal du si til Aharån: Ta staven din og kast den foran paråhs ansikt, så skal den bli til en slange.» ¹⁰ Så gikk Moshe og Aharån inn til paråh, og de gjorde dette, slik som YHVH hadde befalt. Aharån kastet staven sin foran paråhs ansikt og foran tjenerne hans, og den ble til en slange. ¹¹ Da kalte også paråh til seg vismennene og trollmennene. Så gjorde spåmennene i Egypt det samme med sine hemmelige kunster. ¹² For hver av dem kastet ned staven sin, og de ble til slanger. Men staven til Aharån slukte stavene deres.

¹³ Men paråhs hjerte ble forherdet, og han hørte ikke på dem, slik YHVH hadde sagt.

¹⁴ Da sa YHVH til Moshe: «Paråhs hjerte er forherdet. Han nekter å la Mitt folk fare. ¹⁵ Gå til paråh i morgen tidlig, se, når han går ut til vannet. Der skal du stå ved elvebredden for å møte ham. Staven som ble til en slange, skal du ta i hånden. ¹⁶ Du skal si til ham: YHVH, hebreernes Elåhim, har sendt meg til deg for å si: La Mitt folk fare, for at de kan tilbe Meg i ørkenen. Men se, inntil nå har du ikke villet høre. ¹⁷ Så sier YHVH: På dette skal du kjenne at Jeg er YHVH: Se, Jeg skal slå på vannet i elven med staven Jeg har i hånden, og det skal bli til

blod. ¹⁸ Fiskene i elven skal dø. Elven skal stinke, og egypterne skal ikke orke å drikke av vannet i elven.»

¹⁹ Så talte YHVH til Moshe: «Si til Aharån: Ta staven din og rekk hånden din ut over vannet i Egypt, over elvene, kanalene, dammene og over alle vannmagasinene deres, så de blir til blod. Det skal være blod over hele landet Egypt, både i trekar og i steinkar.» ²⁰ Moshe og Aharån gjorde dette, slik som YHVH hadde befalt. Så løftet han staven og slo på vannet i elven, like for øynene på paråh og tjenerne hans. Alt vannet i elven ble til blod. ²¹ Fiskene i elven døde. Elven stinket, og egypterne kunne ikke drikke vannet i elven. Slik ble det blod over hele landet Egypt.

²² Da gjorde spåmennene i Egypt det samme med sine hemmelige kunster. Men paråhs hjerte ble forherdet, og han hørte ikke på dem, slik YHVH hadde sagt. ²³ Paråh bare snudde seg og gikk inn i huset sitt. For heller ikke dette tok han til hjertet. ²⁴ Så gravde alle egypterne omkring elven etter drikkevann, for de kunne ikke drikke vannet i elven.

²⁵ Det gikk sju dager etter at YHVH hadde slått elven.

[Til toppen](#)

Kapittel 8

¹ YHVH talte til Moshe: «Gå inn til paråh og si til ham: Så sier YHVH: La Mitt folk fare, så de kan tilbe Meg. ² Men hvis du nekter å la dem fare, se, da skal Jeg slå hele landområdet ditt med frosker. ³ Da skal det vrimle av frosker i elven, og de skal krype opp og komme inn i huset ditt, i soverommet ditt, i sengen din, i huset til tjenerne dine, inn blant folket ditt, i bakerovnene og deigtrauene deres. ⁴ Froskene skal komme opp til deg, folket ditt og alle tjenerne dine.»

⁵ Så talte YHVH til Moshe: «Si til Aharån: Rekk ut hånden og staven din over elvene, kanalene og dammene, og la froskene komme opp over landet Egypt!» ⁶ Så rakte Aharån hånden ut over vannet i Egypt, og froskene kom opp og dekket landet Egypt. ⁷ Spåmennene gjorde det samme med sine hemmelige kunster, og førte frosker opp over landet Egypt.

⁸ Da kalte paråh på Moshe og Aharån, og sa: «Bønnfall YHVH om at Han må ta froskene bort fra meg og mitt folk! Da skal jeg la folket fare, så de kan ofre til YHVH.» ⁹ Moshe sa til paråh: «Du skal få æren av å si når jeg skal gå i forbønn for deg, tjenerne og folket ditt, så froskene blir fordrevet fra dere og husene deres, og bare er igjen i elven.» ¹⁰ Da sa han: «I morgen.» Moshe sa: «La det bli som du har sagt, så du kan kjenne at det ikke finnes noen som YHVH vår Elåhim. ¹¹ Froskene skal bli borte fra deg, fra husene dine, tjenerne dine og folket ditt. De skal bare bli igjen i elven.» ¹² Så gikk Moshe og Aharån ut fra paråh. Moshe ropte til YHVH om froskene som Han hadde sendt mot paråh. ¹³ Da gjorde YHVH etter Moshe' ord. Froskene døde i husene, på gårds plassene og på jordene. ¹⁴ De dynget dem opp i haug på haug, og landet stinket. ¹⁵ Men da paråh så at utfrielsen kom, forherdet han sitt hjerte og hørte ikke på dem, slik YHVH hadde sagt.

¹⁶ Da sa YHVH til Moshe: «Si til Aharån: Rekk ut staven din og slå på støvet på jorden, så det blir til mygg over hele landet Egypt.» ¹⁷ Dette gjorde de; Aharån rakte hånden og staven ut og slo på støvet på jorden. Da kom det mygg både på mennesker og dyr. Alt støvet i landet ble til mygg over hele landet Egypt. ¹⁸ Spåmennene arbeidet med sine hemmelige kunster for å få fram mygg, men de klarte det ikke. Det var mygg både på mennesker og dyr. ¹⁹ Da sa spåmennene til paråh: «Dette er Elåhims finger.» Men paråhs hjerte var fortsatt forherdet, og han hørte ikke på dem, slik YHVH hadde sagt.

²⁰ YHVH sa til Moshe: «Stå tidlig opp i morgen og still deg foran paråhs ansikt idet han går ut til vannet. Så skal du si til ham: Så sier YHVH: La Mitt folk fare, så de kan tilbe Meg. ²¹ Hvis du ikke lar Mitt folk fare, se, da skal Jeg sende fluesvermer over deg og tjenerne dine, over folket ditt og husene deres. Egypternes hus skal bli fulle av fluesvermer, også jorden de står på. ²² På den dagen skal Jeg skille ut landet Gosen, der Mitt folk holder til, så det ikke vil være noen fluesverm der. Det skjer for at du skal kjenne at Jeg er YHVH i landets midte.

²³ Jeg gjør forskjell på Mitt folk og ditt folk. I morgen skal dette tegnet skje.» ²⁴ YHVH gjorde dette. Tykke fluesvermer kom inn i paråhs hus, i huset til tjenerne hans og inn over hele landet Egypt. Landet ble ødelagt av fluesvermene.

²⁵ Da kalte paråh på Moshe og Aharån, og sa: «Gå og ofre til deres Elåhim her i landet!»

²⁶ Men Moshe sa: «Det vil ikke være rett å gjøre det, for det vi ofrer til YHVH vår Elåhim, er en styggedom for egypterne. Hvis vi for egypternes øyne ofrer det som er en styggedom for dem, ville de ikke da steine oss? ²⁷ Vi vil dra tre dagsreiser ut i ørkenen og ofre til YHVH vår Elåhim, slik Han sier til oss.» ²⁸ Da sa paråh: «Jeg skal la dere fare, så dere kan ofre til YHVH deres Elåhim i ørkenen. Men dere får ikke dra så langt av sted. Gå i forbønn for meg!» ²⁹ Da sa Moshe: «Se, jeg går bort fra deg, og jeg skal bønnfalle YHVH for deg om at fluesvermene skal bli borte fra paråh, tjenerne og folket hans i morgen. Paråh må bare ikke holde oss for narr flere ganger, så han ikke lar folket fare for å ofre til YHVH.»

³⁰ Så gikk Moshe ut fra paråh og bønnfalt YHVH. ³¹ YHVH gjorde som Moshe sa. Han lot fluesvermene bli borte fra paråh, tjenerne og folket hans. Ikke én ble igjen. ³² Men paråh forherdet sitt hjerte også denne gangen, og han ville ikke la folket fare.

[Til toppen](#)

Kapittel 9

¹ Så sa YHVH til Moshe: «Gå inn til paråh og si til ham: Så sier YHVH, hebreernes Elåhim: La Mitt folk fare, så de kan tilbe Meg. ² For hvis du nekter å la dem fare, og holder dem igjen, ³ se, da skal YHVHs hånd komme over buskapen din på marken, over hestene, eslene, kamelene, oksene og småfeet – en overmåte grusom pest. ⁴ YHVH skal gjøre forskjell på buskapen til Israel og buskapen til Egypt, så ikke noe dør av alt det som tilhører Israels barn.» ⁵ Så fastsatte YHVH en tid og sa: «I morgen skal YHVH gjøre dette i landet.» ⁶ Dagen etter gjorde YHVH dette, og hele buskapen i Egypt døde. Men av buskapen til Israels barn var det ikke én som døde. ⁷ Paråh sendte bud, og se, ingen var døde av israellittenes buskap,

ikke en eneste. Men hjertet til paråh var fortsatt forherdet, og han lot ikke folket fare. Den sjettede plagen: Byller

⁸ Så sa YHVH til Moshe og Aharån: «Ta hendene fulle av sot fra ovnen, så skal Moshe kaste den opp i luften for paråhs øyne. ⁹ Den skal bli til fint støv over hele landet Egypt, og det skal danne byller som blir til åpne sår både på mennesker og dyr over hele landet Egypt.»

¹⁰ Så tok de sot fra ovnen og stilte seg for paråhs ansikt, og Moshe kastet den opp i luften. Den dannet byller som ble til åpne sår både på mennesker og dyr. ¹¹ Spåmennene kunne ikke holde stand for Moshes ansikt på grunn av byllene, for byllene var både på småmennene og alle egypterne. ¹² Men YHVH forherdet paråhs hjerte, og han hørte ikke på dem, slik YHVH hadde sagt til Moshe.

¹³ Da sa YHVH til Moshe: «Stå tidlig opp i morgen og still deg foran paråhs ansikt, og si til ham: Så sier YHVH, hebreernes Elåhim: La Mitt folk fare, så de kan tilbe Meg. ¹⁴ For denne gangen skal Jeg sende alle plagene Mine rett mot ditt hjerte og over tjenerne og folket ditt, så du kan kjenne at det er ingen som Meg på hele jorden. ¹⁵ Hvis Jeg nå hadde rakt ut Min hånd og slått deg og ditt folk med pest, ville du blitt utslettet fra jorden. ¹⁶ Men sannelig, derfor har Jeg latt deg bli stående: For at Jeg skal vise Min kraft på deg, og for at Mitt navn skal bli forkynt over hele jorden. ¹⁷ Ennå opphøyer du deg mot Mitt folk, ved at du ikke lar dem fare. ¹⁸ Se, i morgen på denne tiden skal Jeg sende et meget kraftig haglvær, som det aldri har vært maken til i Egypt, fra landet ble grunnlagt og helt til i dag. ¹⁹ Derfor skal du nå sende bud og få buskapen din i trygghet sammen med alt du har ute på marken. Haglet skal komme over hvert menneske og hvert dyr som finnes på marken, og som ikke er brakt i hus. Og de skal dø.»

²⁰ Den blant paråhs tjenere som fryktet YHVHs Ord, fikk brakt tjenerne sine og buskapen sin i trygghet i husene. ²¹ Men den som ikke tok YHVHs Ord til hjertet, forlot tjenerne sine og buskapen sin ute på marken.

²² Da sa YHVH til Moshe: «Rekk ut hånden mot himmelen, så det kan komme hagl over hele landet Egypt, over mennesker, dyr og hver eneste vekst på marken over hele landet Egypt.»

²³ Moshe rakte staven sin mot himmelen, og YHVH sendte torden og hagl, og det fór ild mot jorden. YHVH sendte hagl ned over hele landet Egypt. ²⁴ Så kom haglet, og ilden fór fram og tilbake midt i haglværet. Det var så kraftig at det ikke hadde vært maken i landet Egypt siden det ble befolket. ²⁵ Haglet slo ned over hele landet Egypt, over alt som var på marken, både mennesker og dyr. Haglet slo ned hver vekst på marken og splintret hvert tre på marken ²⁶ Bare i landet Gosen, der Israels barn var, haglet det ikke.

²⁷ Paråh sendte bud og kalte til seg Moshe og Aharån, og sa til dem: «Denne gangen har jeg syndet. YHVH er den rettferdige, og mitt folk og jeg er de skyldige. ²⁸ Bønnfall YHVH om at det ikke må komme mer kraftig torden og hagl, for nå er det nok. Jeg skal la dere fare, dere skal ikke være her lenger.» ²⁹ Så sa Moshe til ham: «Så snart jeg har kommet ut av byen, skal jeg rekke ut hendene mot YHVH. Tordenen skal opphøre, og det skal ikke komme mer hagl, så du kan kjenne at jorden tilhører YHVH. ³⁰ Men om deg og tjenerne dine vet jeg at

dere ennå ikke vil frykte YHVH Elåhim.»³¹ Både linet og bygget var slått ned, for bygget hadde begynt å skyte aks, og linplantene sto i knopp.³² Men hveten og spelten ble ikke slått ned, for de gir en senere avling. **Maftir**³³ Så gikk Moshe ut fra paråh og ut av byen, og han rakte ut hendene mot YHVH. Da sluttet det å tordne og hagle, og regnet øste ikke lenger ned over jorden.³⁴ Da paråh så at regnet, haglet og tordenen hadde opphørt, fortsatte han bare å synde. Han forherdet sitt hjerte, både han og tjenerne hans.³⁵ Slik ble paråhs hjerte forherdet, og han lot ikke Israels barn fare, slik YHVH hadde sagt ved Moshe.

[Til toppen](#)